

have forklaret efter bedste Overbevisning og, som de selv sigte, efter deres „Opfattelse“ af det påseende; men det fremgaar af de ved Forhøret tilvejebragte Oplysninger, at det saavel for Klagerne som for Vidner har staet uklart, hvad der vedkommer Valghandlingen og betinger Valgets Lovmedholdelighed, og hvad der falder uden for Valghandlingen og er Valget som saadant uvedkommende.

Ifølge den ved Valgloven foreskrevne Ordning begynder Valghandlingen med, at Valgbestyrelsens Formand aabner Mødet og fra Valgtribunen fremstiller for Forsamlingen de anmeldte Kandidater og deres Stillere. Naar dernæst saavel Stillere som Kandidater have haft Afgang til at udtale sig, og de sidstnævnte tillige til at besvare de Spørgsmaal, som maatte blive stillede til dem, skrives til Raaring, og naar dennes Virkning ophæves ved Begæring om navnlig Afstemning, betyder dette, at Valghandlingen indtil videre forlægges fra Tribunen til Stemmebordene. Den genoptages og fortsættes da først igen paa det til Afslutning af Valget bestemte og forud bekendtgjorte Sted, naar den hele Valgbestyrrelse atter har samlet sig der og sammen med sine Medhjælpere er rede til at modtage Stemmer af Vælgere, der melde sig. Inden dette er sket, kan Valgformanden ikke lovmedholdelig skride til Valghandlingens Fortsættelse og rette den i Valglovens § 42 paabudte Henvendelse til Forsamlingen. Hvad Valgbestyrelsens Formand, der ifølge Lovens ikke deltager i Modtagelsen af Valgstemmer, maatte foretage sig uden lovhjemlet Bemyndigelse i Tiden mellem den skriftlige Afstemnings Begyndelse ved Stemmebordene og Valghandlingens Fortsættelse paa Afslutningsstedet, danner intet Led i den officielle Valghandling. Selv om han i denne Mellemtid maatte optræde paa en Maade, der kunde give Anledning til Misforstaaelse hos en og anden, vilde det ingen Indflydelse kunne have paa Valgets Gyldighed. Klagerne over det i Skanderborg stedsfundne Valg have savnet Forstaaelse af Lovens hele Anordning af Valglebelsen, „hvorefter“ — som

udtalt af et tidligere Udvalg for Valgbreves Prøvelse, i hvilket bl. a. Overretsprøfurator Alberti og Statsrevisor Sofus Høgsbro havde Sæde — „Valgbestyrrelsen fremtræder som den egentlige Autoritet, der dirigerer Valget, medens Formanden kun har saa megen selvstændig Myndighed, som der kan paavises bestemt Hjemmel for“ (Rigsdagstid. for 1884—85 Tillæg B., Sp. 561).

Det ses af Forhørsprotokollen, at et afhørt Vidne, Snekter Niels Masmussen af Saunghede, der var Distefører for Alling-Tulstrup Kommune, har afgivet en saalydende Forklaring: „Efter at Afstemningen i hans Kommune var afsluttet, opholdt han sig paa Torvet. Nogen Tid forinden Valgbestyrrelsen samlede paa Raadstuen, da Afstemningen i Dover-Benge Sogne var ved at sluttes, saa han Borgmesteren komme paa Tribunen; paa Torvet var der mange, og begyndte Folk at blive utaalmodige og urolige, og blev der raabt op til Tribunen, om det vilde vare længe eller noget lignende. Vidnet hørte da Borgmesteren raabe ud til Forsamlingen noget, Ordene kan han selvfølgelig ikke gengive ordret, men var Meningen klarligen den, at i Løbet af en halv Time vilde Valghandlingen være sluttet, eller vilde de være færdige i Dover-Benge, det tør Vidnet ikke sige.“ Han bemærker paa Anledning i Tilføjning til sin tidligere Forklaring, at han bestemt erindrer, at da Borgmesteren sammen med Valgbestyrrelsen gik paa Tribunen, blev denne straks fuld, da andre end Valgbestyrrelsen strømmede derop, medens, da Borgmesteren alene var deroppe ved den ommeldte Lejlighed var færre, baade Drengene og andre.*)

*) I øvrigt har dette Vidne tidligere forklaret, at han ikke kan antage, at der af Borgmesteren i dennes Henvendelse til Forsamlingen, som han tror han paahørte alle, da han kom paa Tribunen næsten samtidig med Borgmesteren, blev sat nogen Frist for Afstemningens Varighed, men ligesvem gøre Od paa, at det ikke skete, tør han ikke. Vidnet var den Gang ubevidt med, at der ikke maatte sættes nogen Tidsfrist, men tilføjer han, at det er ham ubegribeligt, at han ikke skulde have hørt det, dersom det var blevet sagt.